

Nr 4
1929

Viru tänav Tallinnas, mille algul paremat kätt asub suurim Eesti muusika- ja raadioäri O-ü. Esto-Muusika

Vabriku **25** aasta
JUUBELI

puhul on

ODEON

maailma üllatanud oma
uute kohver-grammofoni-
dega

Ainult 60 kr.

maksab uus „TRESOR“
kohver-grammofon, kuid
ületab hääle puhtuse
loomutruuduse juures iga
palju kallima võistleja

Iga grammofoni ostja
veendugu selles tingi-
mata, et mitte asjata raha
välja anda

Peaesindaja Eestis

O-ü. Esto-Muusika
TALLINNAS **VIRU T. 2**

HELING

MUUSIKA
TANTS
TEATER
RADIO

Aprill 1929 A 16514K Nr 4 *Sf. 10846* I. aastakäik

Aegkiri Heling ilmub 1 kord kuus. Toimetus ja talitus: Tallinn, Suur Tartu mnt. 65, k. 15
Üksiknumbri hind 25 senti. Kuulutuste hinnad: $\frac{1}{4}$ külj 20 kr., $\frac{1}{2}$ külje 10 kr., $\frac{1}{4}$ külje
5 krooni. Teksti ees ehk sisus kahekordsed hinnad. Tellimiste ja kuulutuste vastu
võtmine O.-ü. Eesto-Muusika, Tallinn, Viru tän. 2.

Vastutav toimetaja ja väljaandja: VOLDEMÄR PIIRVALD, Graniidi tän. 19, krt. 1

TALLINN, aprillil

Taline hooaeg on lõppenud. Linna kihav elu hakkab muutuma laisemaks: ollakse tüdinetud talistest askeldustest ja lõbustustest. Teatri-ja kontsertsaalid tühjenevad peagi, ka kino enam ei tõmba. Valged õhtud ei meelita enam kedagi hallide müüride vahele. Välja loodusesse, valguse ja päikese kätte!

Kuid kuigi ollakse väsinud talvistest lõbustustest, ei saa meie aja inimene leppida ainult päikse, õhu ja valgusega, vaid ka suvistel puhketundidel igatseb ta kultuurilist meelelahutust. Seda otsivad ühed mererannalt liival lamades ja end hällitada lastes jahutavates lainetes. Teised eelistavad sporti, kolmandad muusikat. Huvitav on, et muusika üks neist vähestest meelelahutustest on, millest inimene ei tüdine. Ta on nagu osa inimese elust, millela elu ei ole täielik. Ja sellepärast on muusika ka üks suvitaja lähematest kaaslastest ükskõik kuhu ta iganes ei lähe. Meie ajatehnika on võimaldanud muusika harrastajale raadio ja grammofooni abil alati head muusikat kuulata, ilma et seejuures oma vaeva oleks tarvis näha. Kuid paljud tahavad ka ise muusikat teha ja see nõuab juba kogemusi ning tarvilist kooli. Viul ja

klaver — need on harilikumad muusika tegemise abinõud, kuid nad on individuaalsed. Meie muusikaliste nõuete rahuldamiseks jääb siiski koorimuusika — olgu see jazz, keelpillid, või puhkpillide orkestrid. Eestis on häid asjaarmastajate orkestreid vähe ja oleks soovitatav, et nende peale rohkem rõhku pannakse, see tooks nii mõndagi vaheldust igapäevasse ellu. Eriti palju mõnu pakkub puhkpillide orkester mängijale, kui ka kuulajale, olgu nii väike kui see ka on ja puhkpilli orkester on pealegi see kõige kohasem suvel vabas looduses, kus keelpill elujõule ei pääse. Puhkpillide orkestrid on levinenud eriti maal ja ka täie õigusega, kuid ka linnalised peaks sellele rohkem tähelepanu juhtima, sest ka väiksemaski orkestris kaasamängimine aitab arendada muusikalist tunnet, maitset ja arusaamist. Kui on hea kuulmine, on puhkpillil hulga kergem mängima õppida, kui klaveril ja viiulil ning ei tarviise kuigi suur meister olla, kuid efekt on orkestris rahuldav.

Et abiks olla puhkpillide valikul oleme pühendanud käesolevas numbris R. Kulli krjutatud eriartikli, mis käsitab puhkpillide omadusi ja näpunäiteid annab nende valikul. Vaskpilli romantilised helid kõlaga vainul, metsas ja mügedel — oleks meie soov suvitushooaja algul.

GRAMMOFONIPLAATIDE VASTUPIDAVUSEST

Iga grammofoniplaadi tarvitaja on märganud, et ühe ja sama vabriku plaadid kord vähem kord kauem vastu peavad. Ühe ja sama vabriku ühte plaati võib tarvitada kuni 40, teist aga ainult mõni kord läbimängida; kui ta juba kõlbmataks muutub. Ta läheb aukliseks ja hakkab ragisema. Niisugusel korral kirjutab tarvitaja selle nähtuse kohe ilma pikema juurdluseta vabriku arvele. Muidugi, ei või tähendamata jätta, et praegused elektriga sisse-mängitud plaadid kalitlemata umbes poole vähem vastupidavad kui endised, kuid sellepeale vaatamata ei taheta endisel viisil sisse-mängitud plaate üldse enam, sest viimased pole kaugeltki nõnda kõlarikkad, kui elektriga sisse-mängitud plaadid ja selletõttu loomulikult ka palju rohkem kahisevad. Plaadi vastupidavust võib aga siiski tarvitaja ise märksa suurendada ehk vähendada. Kui plaat enne mängima panemist hoolega vastava plüüsharjaga tolmust ja muust mustusest ärapuhastada ja mängida keskmise valju nõelaga, kusjuures väga tähtis on tarvitada sama vabriku nõela, millelt on mängitav plaat, siis pikendame sellega plaadi tarvitamise iga tuntuvalt. Kuigi grammofon meile nüüd lihtsana paistab, pole asi tegelikult kaugeltki nii, vaid see kümnete aastate teaduslike uurimuste saavutus. Tähepanelikult jälgides grammofonide, plaatide ja nõelte tarvitamist, veendumme peagi, et, näituseks, Odeon grammofonil kõlab Odeon plaat Odeon nõelaga kõige paremini. See pole juhuslik nähtus, vaid uurimuste tulemus. Sellepärast on grammofoni valiku juures tähtis silmaspidada seda, kas see grammofoni

vabrik ka plaate valmistab või ei. Otstarbekohasem on muidugi peatuda selle grammofoni juures, millise valmistaja ka ise plaate pressib. Kõrgeväärtuslikumad grammofonid, nagu „His Master's Voice“, mängivad muidugi iga vabriku plaati väga hästi, kuid mitte igaljuhul pole võimalik osta „His Master's Voice“ grammofoni selle kalli hinna tõttu. Selles pole ka erilist tarvidust, kui silmaspidada ülemal ettetoodud tarvitamise viise, sest odavamahinnaliste grammofonide seas on ka väga häid aparate, nagu, näit. Odeon odavamad tüübid. Nad on kaunis kõlavad ja ka vastupidavad, vaatamata oma odavuse peale. On juhuseid, kus tantsuõpetajad tarvitavad 37-kroonilist Odeon grammofoni aastaid ilma paranduseta, mängides hommikust õhtuni igapäev.

Plaadi vastupidavuse juures on väga mõõduandev ka see asjaolu, kui grammofoni membraani raskus pole küllalt teaduslikult väljaproovitud. On ta liiga raske — õõrub plaadi ruttu läbi. On aga membraan kerge — ei anna grammofon küllalt head kõla, olgu plaat nii hea kui tahes. Sellel asjaolul on grammofoni valiku juures olulisem tähtsus. Katsed on näidanud, et hästi on see mõttes väljareguleeritud His Master's Voice ja Odeon grammofonid. Selle juures on aga kogu maailmas reklaamiga üleskiidetud mitmed grammofonid väga halvasti konstrueeritud, mis tarvitajale pärastpoole palju meeletuska sünnitavad.

On aga soov kellegil omandada muusikaaparaati hinnaga alla 100 krooni, siis tohib siin kõigepeelt mainida Odeon tänavusi uusi mudeleid,

millised olid väljapandud tänavusel kevadisel Leipzigi messil. Loodetavasti jõuavad need aparaadid varsti ka Eestis müügile ja siin võib iga huvitatu veenduda, et Odeon on oma 25 a. juubeli puhul lasknud müügile aparaadi, mille müügihind meil oleks umbes kr. 60.—, kuid oma ilusa tugeva ehituse ja otse haruldase hea kõla poolest kindlasti paljud aparaadid, kuni 100 kr. väärtuseni ületab. Mainitule järgnevad veel ka kallimad mudelid, mis muidugi eelmistest veelgi paremad.

Peale nimetatud vabrikuriistade on kolmanda kontserni aparaadid, kuid nende juures meie pikemalt ei peatu, sest et need midagi erilist ei paku.

See meie kirjeldus olgu näpunäiteks grammofoonistjaille, kus juures igaüks neis ettetoodud väidetes ise veenduda võib ja kui tema oma maitsele vastavalt midagi paremat peaks leidma, siis toimigu muidugi oma tahtmise järele, kuna igaüks oma tasku ja maitse eest kõigepealt ise vastutav on.

PARIM GRAMMOFON

See küsimus huvitab igaühte, kel kavatsus grammofooni muretseda ja igaüks tahab ju ikka „kõige paremat“. Kõige paremat, muidugi ei ole, sest see mõiste on iseenesest väga laialdane. Et aga ühe vabriku riistad teise omadest paremad või-

vad olla, selle juures pole kahtlust ja seda meie tahamegi vaadelda, mis-suguse vabriku muusikaaparaadid paremad, mis halvemad.

Otsekohe seda ütelda ei saa ja ei võigi, vaid meie võtame vaatluse alla ainult mõnede suuremate vabri-

Bechsteini klaver ja His Marters Voice grammofoon on iga muusikaharrastaja unistus,

kute aparaadid ja püüame äranäidata nende positiivsed ja negatiivsed küljed. Praegusel ajal on grammofoonivabrikud ühinenud 3. kontserni, kuna sellesse kontserni mittekuuluvad ei tule oma tähtsusetuse tõttu üldse kõne alla. 1) konts. — His Master's Voice, Inglismaal, Elektrola Saksamaal ja Victor Company Ameerikas. Sel Inglise vabrikul on peale Saksamaa osakonna omad haruvabrikud ka kõigis teistes suuremates Euroopa riikides. 2) konts. on Carl Lindströmi A./s. Berliinis. Sellesse kuuluvad Odeon, Parlophon, Beka, Columbia, Homocord, ja mitmed vabrikud hommikumaaal. Samuti on teinud suuremates riikides omad osakonnad niihasti Euroopas kui Ameerikas. 3) konts. on Saksa grammofooni Selts, Polydor ja Ameerika Brunswick. Kõige paremaid esineste klassi aparaate valmistavad neist kahtlemata The Gramophone Comp.

Uns Odeon kohver-grammofon, mis konstrueeritud vabriku 25. nr juubeli puhul ja käesoleval nädalal ka Eestis müügile jõudis. Aparaaadi hind, mis kõla poolest otse haruldane, on ainult 60 krooni.

Ltd. ehk „His Master's Voice“ ja ödavamas klassis on esikohal tarvitamise poolest A./s. Carl Lindströmi (Odeon) vabriku saadused. His Master's Voice vabrikut külastab isegi Inglise kuningas kord aastas ja need riistad on igalpool Inglise kuningakodades tarvitusel. Samuti tarvitavad muusikamehed, suursugused ja kõrgetel kohtadel seisvad isikud ainuüksinda His Masters Voice grammofoone. Muusikamehed Eestis, meilgi, ei tunnusta muud kui His Masters Voice grammofoone. Nõnda näituseks on konservatooriumi õpetajal hra Ark. Krullil ja ooperi lauljanna Mik-Krullil His Maister's Voice grammofoon, kuna Raimund Kull mitmel korral on kinnitanud, et kui tema peaks grammofooni ostma, siis ostab ta ainult His Master's Voice jne.

Millega läheb siis mainitud vabriku grammofoon lahku teistest ja miks ei saa teised seda jälrelteha? Lihtsa võrdlusega võib iga muusikalise kuulmisega inimene His Masters Voice grammofooni paremuses kohe veenduda. Järelteha teda ei saa sellepärast, et tema mõõdukud on patenteeritud. Välimust kopeerivad pea erandita kõik Inglise ja Saksa grammofooni vabrikud, kuid senini on neil kõigil kättesaamatuks jäänud häälepulutus ja loomulikkus, mis omab His Masters Voice. Neid grammofoone on terves maailmas nii palju müüdnud, et tellimiste täitmiseks vabrikut mitukorda suurendada tuli. Selle tõttu alandakse ka nende hindu 1. mai kuu päevast sel aastal, mis omakorda võistlejaile veelgi suuremaks hoobiks on. Kui His Masters Voice grammofooni saab 125 krooni eest, siis pole kellelgi mõtet muud grammofooni enam osta, olgu vast kui kõne alla tuleb aparaat alla 100 kr.

R. Kull

PASUNAKOORIDE ASUTAMISEST JA TÄIENDAMISEST

Rõõmustavaks nähtuseks meie rahva kultuuris tuleb pidada tema tahet muusikaliseks arenemiseks. Noortel kui ka vanadel on huvi muusika vastu: käivad koos, harjutavad, mängivad, saavad vaba aja mööda ülevas meelelahutuses ja kistakse seega kõrvale õige paljudest pahedest. Selle tagajärjena peab märkima võrdlemisel pasunakooride rohkust Eestis, mida vahetpidamata juurde asutatakse, viimastel aegadel isegi väikestes küllades.

Täiemakalulise kultuurse tähtsuse omab see nähtus aga siis, kui üksikud koorid liituvad koonduseks, kus ühisel jõul on märksa kergem üle saada mitmeist raskustest, olgu see noodimaterjali või pillide muretsemisel veel õige paljusis muis küsimusis. Lauljate Liidu juhatusel koosolekul hiljuti tehtud otsus Liidu juures ellu kutsuda „pasunakooride sektsiooni“ lubab oletada selles suhtes kõige paremaid tagajärgi juba lähemas tulevikus.

Tähtsamaks asjaks pasunakoori asutamisel on pillide muretsemine. Möödunud 9. üldlaulupeol panid tähele, et esinenud pasunakooride riistade üldkoosseis oli kaunis korralik, kuna suur osa pille olid „Pohland ja Fuchs'i“ ning Heinr. Zimmermanni vabrikuteist. Esimesi näis olevat kaugelt üle poole, kuna teisi viimastel aegadel vähem muretsetakse, — nähtavasti nende kõrgete hindade tõttu. Mis puutub aga „Pohland ja Fuchs'i“ pillidesse, siis peab tunnistama, et need täiesti head, vastupidavad, kerged mängimiseks ja puhtalt hääletatud on. Neid võib sellepärast soovitada, et hindade poolest on nad meie seltsidele ja organisatsioonidele kättesaadavad, millisele seisukohale asus ka Lauljate Liidu korraldusel kokku kutsutud muusikute komisjon.

Kõne all olevas asjas tahaks eriti vaatluse alla võtta pasunakooridele pillide muretsemise, kuna just sellest küljest minu poole õige tihti on pööratud nõu küsimustega.

Vähemate paunakooride koosseisus võiks olla: kornetid, trompeedid, altid, tenorid, bariton, Es või B bass (äärmiselt soovitatav aga mõlemad koos) ja kui aineline seisukord lubab ning kui vastavaid mängijaid leidub, siis esimeses järjekorras tingimata

veel B klarneid. Kui aga olud soodsad koori suurendamiseks, siis võiks pärast juure muretseda Es klarnette, flööte, met-sasarvi jne. tarvilikul arvul. Mis puutub aga suure ja väikse trummidesse, siis võivad need ka juba väiksemateski koorides tarvitusele võetud saada. Kui orkester kaldub juba arenema 24 meheni või üle, vastavalt millele laineks ka repertuaar, siis oleks tarvis veel juure muretseda pisemaid löökpile, nagu triangel, kastanjetid, tamburin, kellukestemäng jne., mis parajal kohal tarvitatuna koori värvilikkust märgatavalt tõsta aitab.

Järgmine küsimus oleks: missuguse vabriku pille osta, kuna vabrikuid ju palju ja hinnad õige mitmekesised?

Ses suhtes oleks minu esimene nõuanne: hoiduda odava rämpsü ostmisest, mis oodetava rõõmu asemele aina meelepaha võib valmistada, või koguni koori edurikast tegevust põhjalikult takistada.

Eriti aga ettevaatlik tuleb olla ostes pille, mis ilma vabriku nimeta või kaitsemärkita. Ja nimelt sellepärast, et ümbruskonna elanikud, kus asuvad pühkipillide vabrikud, valmistavad neid kodusel teel. Seda teevad niisugused meistrid, kes veidi vabrikutes õppinud, kuid sealt lahkuma sunnitud põhjusel, et neist häid töömehi pole saanud. Vabrikust lahkudes hakkavad nad oma piiratud oskustega pille tegema ja müüma neid kohapeal asuvalle kaupmeestele — ülesostjatele, kes pillid omakorda igale poole vähematele äriridele edasi müüvad. Vähemad ärid kasutavad nende kaupmeeste vahetallitust selletõttu, et suured vabrikud neile oma esitusi ei söenda anda, kuna nad pisitellijatele müüa ei taha.

Sarnased pillid valmistatakse kõige lihtsamate koduste abinõudega, kõige odavamast ja halvast materjalist, varustatakse kõige odavamate praak-ventiilidega ning mehaniikidega. Sagedad on ka juhtumised, kus sarnased pillid päris häälestamata, otse töökojast müügile lastakse, et selletõttu mõned helid kõlavad kohe niivõrd kõrge-malt või madalamalt, et poognate abil reguleerimisega asja parandada on võimata; niisama on lugu ka ventiilidega ja nende ühendustega, mis õige pea peale pilli tarvitusele võtmist õhku ja vett läbi laskma

hakkavad ja sellega pilli kui mitte päris kõlbmatuks, siis vähemalt õige viletsaks muudab.

Sarnaste pillide muretsemise eest tuleb eriti hoiduda, kuna ostjatel enamalt jaolt seltskonna või organisatsiooni rahadega neid ooste toimida tuleb. Äparduvad sarnased ostud, siis võivad ostjad päris äratee-

nitud pahameele alla sattuda, kuigi nad kõige ausamate püüetega on tegutsenud. Tean, nimelt juhust, kus üks organisatsioon väljamaalt pille tellides raha ette saatis, kuid oodatava rõõmu asemel nii hästi rahadest kui ka pillidest ilma jäi, sest vabrik oli vahepeal oma tegevuse likvideerinud.

MUST BIMBO

Schwarzer Bimbo :: Neegrilaul ja shimmy

Robert Stolz'i muusika

1.

Õitsevad väljad
Metsad nii haljad.
Bambussonni ees mami*) konutab,
Päike läänest lohutab. —
Välja toonud poja,
Päikest sel vaja,
Õrnalt rinnal ta väikest süleleb,
Ema tundeist meeliskleb . . .
Isa on põllul raskel tööl,
Sealt õhtuks vabaks saab,
Mami ta ootab — õhtul eel
Veel poega hällitab.

Refrään.

Väike Bimbo, uinu nagu metsas lind,
Väike Bimbo, sule silmad, valvan sind!
Sulle laulan ja hellalt uinutan!
Kookuspuude vilus
Uneleda ilus, mu laps!
Väike Bimbo, uinu nagu metsas lind,
Väike Bimbo, sule silmad, valvan sind!
Mami rõõmus, mu armas pojake,
Et veel kurbus võõras on sinule!

2.

Loojeneb päike,
Ümbrus kõik vaikne,
Bambossonni ees mami konutab,
Väljas juba hämardab.
Lapseke süles,

*) loe meemi.

Naeratab unes,

Aga mami on valvel, kurb ta meel.
Õhkab: Mees ei tule veel!
Pisar kuum veereb rinnale —
Ja virgub lapsuke . . .
Mami ka õnnes naeratab —
Last õrnalt hällitab:

Refrään.

Väike Bimbo, uinu jne.

3.

Tunnid on möödunud,
öö on ju saabund,
Bambussonnis veel mami valvamas;
Kartus südant valdamas.
Samme nüüd kuuleb —
Aga, kes tuleb —?
Meeskond töölisi isa koju tõi,
Keda tiiger surnuks löi . . .
Mami on kurb ja silmad vees,
End siiski rahustab:
Süles tal poeg, tast saab kord mees. —
Last lauldes hällitab:

Refrään.

Väike Bimbo, uinu jne.

Aleksander Trilljärve tõlge.

LUGEJATELE!

„Helingu“ aprilli numbri ilmumine viibis toimetusest mitteolenevatel põhjustel.
Väljandja.

KUIDAS SAI MINUST TROMBONIST?

Humoresk

Minu vanaema õpetas mulle juba varakult üht tarka salmi. „Lapsed“, ütles ta, „ärge õppige liig palju — kui te palju suudate, siis peate ka teotsema palju — lollpealt ei nõua keegi midagi“.

Ta oli tark naine — aga õnnetumast sissekukkumisest ei päästnud ta mind siiski.

Kes mulle oleks öelnud 15. detsembri hommikul, et mina, muusikatundmatuim inimene meie maakeral, õhtul pealinna sümfooniaorkestris trombooni puhun, tollele oleksin naeratanud kaastundlikult näkku ja talle soovitanud, et läheks kiiremas korras kusagile närvihaigemajja ravimisele. Ja siiski sammusin ma 15. detsembri õhtul kontserdile, et mängida instrumenti, millist üldse vaevalt kunagi vaadelnud lähemalt. Ja see sündis järgmiselt:

Istusin kohvikus ja lugesin ajalehte, kui minu sõber, teatriorkestri trombonist Pill, sellase valju halloo-hüüdega sööstus kohvikusse, et kõik kohvikusviibijad naised laudade tagant ehmunult üles kargasid.

„Aga inimlaps!“ noomisin teda mahe-dal etteheitel.

„Ah armas, kallid sõber!“ karjus ta ja raputas mind tugevasti. „Ma olen õnnelik, määratult õnnelik ja sina — sina võid

minu õnne veel sedavõrd suurendada, et keegi teine surelik minuga selles võistelda ei suuda!“

„Mina?!“ küsisin jahmatunult ja neelasin ärrituses oma sigarijupi alla.

„Jah — sina — ausaim — õiglaseim, parim, kuldseim inimene —“ sealjuures trummeldas ta rusikaga mulle nii tugevasti selgroole, et allaneelatud sigarijupp kõrist tagasi tuli ja lauale lendas.

„Kuule, August“, ähkisin ma, rahuldudes, et jälle vabalt hingata sain, „kõnele ja pea end vähe viisakamalt ülal, muidu ütlen sulle kohe „ei!“! Kui palju sa siis vajad?“

Noh — nüüd tuli töde päevavalgele. Ta ei nõudnud sugugi raha. Ta tahtis ära sõita lähema rongiga — teadagi flirtima — tema rikas onu, kellelt lootvat pärida tulevikus suurema summa raha, pühitsevat läna õhtul oma ametijuubelit jne. jne. — lühidalt, hoolimatult kõigist takistusist, „ja kui see maksaks ka tema elu“ — August pidi ära sõitma. Aga kappelmeister ei annud päew enne kontserti kunagi pühkust, ja et August alles teist kuud oli orkestri liikmeks, ja veel täiesti võõras selles linnas, ei leidnud ta ühtki inimest, kes teda võiks asetada.

Hea nõu oleks siin olnud kallid igale

teisele, too kergemeelne poiss sai aga läbi ilma selleta. Mina! — mina! — kes „puhunud“ vaid kohvile ja kuumale supile, pidin asendama teda...

„Aga inimene — ma tean ju yaevalt, kuidas tromboon välja näeb!“

„Oled mind ometi näinud paarkorda mängimas, sõbrake —? noh, nii siis! — istud minu toolile — võtad pasuna ja sul ei ole nüüd rohkem teha, kui panna tähele oma naabrit, teist trombonisti. Täpselt samu liigutusi, mis teeb tema, teed ka sina — teadagi, ilma et puhuks — on täiesti võimatu suures orkestris kuulda välja, kas puhub üks või kaks trombooni.“

„Aga —“

„Lollus — ei mingit aga! — Kukk — see on teine tromboonipuhuja, saatis ka kord ühe võhiku asemikuks — ükski hing ei märganud seda. Oli tore number!“ Sealjuures lõi ta mulle nii tugevasti öla pihta, et ma nagu liigetega nuga kokku langeisin — ja siis naeris ta täiest kõrist: „Hahaha! Hiljem, kui asi möödunud ja ununenud, võid joogilauas jutustada oma kolleegidele, et oled kord sünfoniakontserdil mänginud trombooni ja mõnega, kes seda ei usu, kihla vedada. Võid sellel teel teenda endale nii mõnegi prii joomingu!“

Olin täiesti uimane — nagu veskiratas keerles mu peas. Ei aidanud midagi — ei tõrkumine — ei vastupanemine. Ta palus, anus, söimas, ähvardas — langes mulle kaela — lühidalt, ma lubasin viimaks kõik, et vaid vabane da temast.

Õhtul kell 7 lonkisin norus peaga sinna, kus ma mängima pidin. Seal kuulsin, et eeskavas olla tehtud väike muudatus. Mina vaid muigas; mulle oli ju täiesti ükskama kõik, mis ma puhusin.

Viis minutit hiljem istusin ma õnnetu inimlaps, keda sellisel juhtumil vanaema fark õpetus sugugi ei mõjutanud — tumal meeleheitel Augusti toolile. Minu ees ja taga täitusid toolid — noodid asetati pultidele — häälestati mänguriiste. Kontsertsaal oli välja müüdnud viimase platsini. Ma piilusin kartlikult ringi — tühi, õndselt ähvardav dirigendipult suundus minu poole. Nüüd tuleb ka minu „parem mina“ — teine trombonist. See on siis Kukk! Kuidas ta mulle üksisilmi näkku vahib! Ta taipas minu situatsiooni! — Ta norskas nagu merihobu ja nuuskas pasundades nagu elevaant — tahtmatult haarasin taskuräti järgi — ah ei! — seda ei ole mul vaja järele teha!

Nüüd astus orkestrivürst oma aujärjele.

Lühike viibe taktikepiga. Surmavaikus ja siis läks lahti põrgulärm, mis mu vere soontes tarretama pani.

Minu silmad peatusid vargsi aga kiinduvalt Kuke liigutustel. Kui too inimene mulle nii tardunult ja hüpnotiseerivalt näkku ei vahiks! Ta läbibistab mu esimese pilguga — see on ju sündinud kriminalist! Ja kuidas too võllaröög sellise ägeda puhumise puhul veel aega leiab hoolitseda minu eesi? On tollel mehel aega raudsed närvid! Minust taipab ta muidugi, et ma midagi ei suuda. — Noh — seda aimasin ma juba ette — oh August, August, millise vingerpussi mängisid sa minule!

Kappellemeister muutub ka juba närviliseks, põlub meie poole — seal! nüüd viipab ta meile — ja krimpsutab otsmikku. Ja too kuradi Kukk või Kikas silmitseb mind põlglikul pilgul. —

Tänu jumalale — nüüd arenes mäng jälle selliseks põrgulärmiks, et kellegil ei jatku aega mind tähele panna.

Ja nüüd hetkeks sügav vaikus. Kappellemeister pööras oma lõvilakas luhtava pea ja säätendavad prillid meie poole ja viipas kepiga! — Kukk silmitseb mind, mina Kuke — imetleme kappelleistri üle, kes näib tantsivat puldil puhast indiaanlastetantsu. Taevas!... Kas peame ehk vahest puhuma?

Ja, mispärast ei puhu mitte Kukk?

Keegi minu selja taga tõukab mulle ribide vahele: „Trombooni soolo — ruttu — kurat võiku, kas te magate?“

Vaat sulle lopsu! — noh, oota, August, kui ma sind kohtan! Aga, mida ootab siis Kukk, et ta juba puhuma ei hakka? Ma tõstan pasuna — tänu jumalale — viimaks ometi tuleb Kukele meelde, mis ta tegema on kohustatud — ka tema tõstab trombooni suu juure. Mina puhun, mis suudan — tema puhub ka — aga kõik jääb vaikseks; kui enne. Puhun põsed punni, et silmad ähvardavad peast välja kukkuda — Kukk puhub samuti — hirmus silmapilk! Aga kogu ümbruses valitseb vaikus — õudne vaikus.

Saalis kihistati naeru. — Üleval rõdul plaksutasid mõned — ja üsna tagant hüüdis keegi: „võrratu pianissimo, braavo!“

Seal — üks koputamine kappelleistrit — ja võimasa müraga löivad trompeedid ja sarved, viiulid ja flöödid ja kuidas seda rämpsu kõik nimetatakse, lärmi lahtimõju oli otse suurepärase ja ma rähustusin, mõeldes: vaikus on ikka enne tormi. —

Siis lõppes sümfoonia esimene osa.

Ma tahtsin salaja kaduda, aga juba seisisk keegi isik, näol kuri ilme, minu ees ja viipas käega — ka Kukk, too alatu äraandja, ei pääsnud eemalduda. Nagu ma hiljem kuulsin, nimetati seda meest orkestrivane-maks.

„Palun, minu härrad, tulge garderoobi, kappelmeister soovib teiega kõneleda.“

Ma vaatan tardunud pilgul Kukele näkku, tema minule — ma usun, see võlla-roog hirvitab veel minu üle — ma ei suuda ennast enam pidada.

„Mispärast ei puhunud te soolud, härrra?“ ütlesin ma hirmsa häälega.

„Mispärast ei puhunud mitte teie, armas inimene?“ hädaldas Kukk?

„Et ma rumal eesel olen,“ plahvatasin vihaga, „et asendan oma sõpra Augusti, et ma oma elus kunagi trombooni ei ole puhunud, et ma teile kõik järgi pidin tegema!“

„Ja vaadake, kallid härra, seda pidin ka mina tegema!“ kostis kurvalt „Kuke“ suust.

„Mi—i—i—s?“

„Mina ei ole sugugi Kukk, teate — Kukk, too hea mehike, lebab sängis — tal on väike kassiahastus. — Ma asendasin teda juba korra enamalt ja tegin kõik ausalt järele, mis mull ette tehti — aga kui teie mulle mitte midagi ette ei tee, siis ei või ma ka kõige paremal tahtmisel midagi järele teha!“

Stseenist, mis nüüd järgnes, sellest väikin targu... August ja Kukk võivad laulda sellest jandist ka ilusa laulukese. —

Neid trahviti kahekuulise palgaga ja pääsesid vaevalt lahtilaskmisest.

Üks kõrgem võim tasus aga minu eest Augustile valusasti kätte. Tollekordne flirtimine sai talle saatuslikuks. Tüdruk, kellelega ta suhtus ja kelle pärast kontserdilt ära jäi, on nüüd tema naine . . .

Anton Rubinstein viibis ühel päeval väga peenes seltskonnas. Peale sööki, istudes veel lauas, süütas ta sigari ja puhus hajameelselt, nagu ta oli sageli, suuri suitsupilveid lauasistuvaile daamidele näkku. Keegi tema häist tuttavaist juhtis tema tähelepanu sellele, et sellane teguviis on daamide vastu ebakorrektn. Rubinstein suitsetas rahulikult edasi, naeris ja vastas: „Armas sõber, kus koos niipalju inglaid on, seal peab olema ka pilveid.“

Charlie — nii nagu meie teda tunneme

Nii nagu teda aga vähesed tunnevad

ODEON

grammofoniplaadid, mida eriti soovitada võib

BERNHARD HANSEN — bass.

- A 207814 a Koju (Irving)
 b Isamaa ilu hoieldes (K. A. Hermann)
 A 207813 a Eesti laul (F. Pacius)
 b Hugenottide laul (Meyerbeer)
 A 207815 a Juudase monoloog (K. Koiskoff)
 b Musu ei ole patt.

MEESKVARTETT: Blaubrik, Künkmann, Treumann, Zvetkov.

- A 34006/07 Ma kummardan sind, armuvägi.
 Vaikne õö.
 A 34008/09 Kui rändajalt ma küsin.
 Isamaa ilu hoieldes.
 A 34010/011 Nagu rahu roosike.
 Kui kaugelt kodust läksin
 A 34012/013 Õnnesoov sünnipäevaks.
 Väike postimees.

„ESTONIA“ MEESKVARTETT: Kikas, Põlluas, Hermann, Laarin.

- A 34014/015 Oh võta mind, mu Jumal.
 Ligemal Jumal Sul.
 A 34035/036 Just nagu torm.
 Kuule, kuidas hääli helab.
 A 34037/038 1) Viimase vere tilgani.
 2) Meeste laul.
 3) Ei saa mitte vaiki olla.

RICHARD TAUBER — tenor.

- O — 8364 Zigeunerweisen (Igor Borgehoff).
 An der Wolga (Andre Sub).

Dajos Bela orkester.

- O — 6553 Fantasie aus Verdi's Oper „Traviata“ I Teil.
 Fantasie aus Verdi's Oper „Traviata“ II Teil.
 O — 6557 Pique Dame (Tschaikowsky)
 Fantasie I Teil.
 Pique Dame (Tschaikowsky)
 Fantasie II Teil.
 O — 6644 Walzer — Potpourri I Teil (C. Robrecht).
 Walzer — Potpourri II Teil (C. Robrecht).
 O — 2692 a/b Rosen und Frauen — Tango a. d. Operette „Ehe auf Zeit“ (F. Grothe).
 Der arme Geiger — Tango.

Karaktertükid, Dajos Bela orkester.

- O — 2730 Froschkönigs Fackelzug.
 Bonzos Stelldichein (Herm. Krome) Jazz-Intermezzo.
 O — 2729 a/b Fest im Harem (Josef Pfichystal).
 Hochzeit im Morgenlande (Josef Pfichystal).
 O — 2442 a/b Der Rose Hochzeitszug (Leon Jessel).
 Mohnblumen — Japanische Romanze (Neil Moret).

Sinfonia orkester. Dr. Weissmann.

- O — 6675 Zweite Ungarische Rhapsodie (F. Liszt) I Teil.
 Zweite Ungarische Rhapsodie (F. Liszt) II Teil.

Suur Odeon orkester.

- O — 2740 Coburger Josias — Marsch.
 Elfer-Marsch (A. Reindel).

Schrammel-Trio.

- O — 2529 a/b Les Marionettes — Foxtrot.
 Hawaiiien Girls — Slow-Fox.

Violoncello.

- O — 2454 a/b Nur wer die Sehnsucht kennt (P. Tschaikowsky).
 Dedication (Gdal Saleski).

Tantsud.

- O — 2777 a/b Wenn der weisse Flieder wieder blüht (lauluga) Slow-Fox a. d. Revue „Donnerwetter — 1000 Frauen“ (F. Doelle).
 In Sanssouci, dort wo die alte Mühle steht — Malzer.
 O — 2609 a/b Wenn die Glocken leise erklingen — Slow-Valze (lauluga).
 Schick mir keinen Blumenstrauß — Foxtrot a. d. Revue „Donnerwetter — 1000 Frauen“.

Küsimus.

Restoraaonis istusid laua juures 3 härrat ja mängisid. Igalühel oli taskus 50 senti. Kahe tunni pärast oli igal mängijal taskus kolm krooni, ilma et keegi võoras kaasa olcks mänginud. Kuidas on see võimalik?

Vastus: Mängis kolm muusikanti. Juure-
 tunde raha oli saadud restoraaunikülasta-
 fält footraharau.

LA DONNA E MOBILE...

Nali ühes pildis

K ä g u, suurkaupmees, 50-aastane.

S a l m e, tema abikaasa, 30-aastane.

V a r b l a n e, operetilaulja, 22-aastane.

Mängukoht: Varblase peenelt sissesetatud poissmehe korter. Sohvad ja padjad; õhus tiinestav heliotroobi lõhn; diskreetne valgustus. Keskel peasissekäik, paremal üks magadistuppa. Vasemal väike laud grammofoniga. Grammofon mängib „Rigolettost“ üldtuttavat laulupala: „La donna e mobile“ (Naised on muutlikud). Laul lõpeb, Varblane suleb grammofoni.

V a r b l a n e: Naised on kõik muutlikud nagu aprillikuu ilmad; neid ei või kunagi usaldada.

S a l m e: Mina aga sinule mitte kunagi. (Suudleb). Nii nagu meie vahekord praegu on, selleks jääb ta ka viimsepäevani.

V a r b l a n e (naerdes): Võimalik, et veel kauemini!

S a l m e: Ja ja, minu armas, alati tahan ma oma väiksele varblasele pühendada kõik, mis ta mult nõuab.

V a r b l a n e: Ja mina oma Salmele samuti.

S a l m e: Armas poisu, sa ei ütle mulle seda nii avameelselt, kuidas ma seda kuulda sooviksin.

V a r b l a n e: Kuidas nii?

S a l m e: Ja! Mulle näib, nagu hakkaks see telli, mis sinu rinnus nii kuumalt lõõmas, pikkamisi kustuma; sa ei ole enam nii kirklik ja terane nagu ennemalt.

V a r b l a n e: No, hea küll, armas

S a l m e, luba mulle, et ma sulle kord avameelsem olen, kui ma seda õieti olema peaksin.

S a l m e: Kas sa ei ole kohustatud mulle alati ütleva kõik, mis sa mõtled?

V a r b l a n e: Kas ka siis, kui see ei meeldi sulle?

S a l m e: Midagi ei tohi meie vahel jääda saladuseks. Mees, kes tõsiselt armastab ja keda samuti armastatakse, on kohustatud kõik oma armsamale avaldama, sest ta võib siis julge olla, et temast aru saadakse.

V a r b l a n e: No siis, mu tuvikene, minu südametunnistus vaevab mind.

S a l m e: Mispärast?

V a r b l a n e: Sinu abikaas on minu parim sõber, ja mina riisusin temalt tema kallima vara, keda ta nii väga austas ja jumaldas.

S a l m e (suudleb teda): Kui sa teaksid, kuidas ma sind armastan! Aga mis puutub minu mees sellesse? Sina üksi omad minu armastuse ja mina ei jaga seda kellegi teisega; sa tead ometi, minu armas süda, et minu abikaas on tuim nagu kindanööp; tehku ka tema, mis temale meeldib; mina kuulun sulle, ainult sulle; ja poleks me mõlemad mitte seltskonna inimesed, siis paluksin sind, et sa mu rõõviks ja kaugele ära viiks, ühte mahajäätud maa kohta, kus ükski kadestav silm meid ei üllataks, ja kus meie huuled hommikust õhtuni magusaimas suudluses nii kokku

sulaksid, nagu ei suudaks neid enam ükski ilmalik vägi lahutada.

Varblane (kirguliselt): Salme! Salme! Sa valmistad! Sa joovastad mind! Sa oled täielikuid ja võluvaim naine, keda ma üldse olen kohanud; kui ma sind näen, usun alati, üks ingel on oma tiivad välja riidevarna riputanud... (Sügav paus, suudlused; äkki äge kellahelin; mõlemad kargavad üles).

Varblane: Kes segab siis meie armastust? Mis? Keegi kõneleb vahekojas, ma vaatan, kes seal on. (Kuulatab). Oh, sa taevas! see on ju Kägu, sinu abikaas! Nüüd oleme kadunud!

Salme: Varja mind, ma jumaldan sind! Varja mind, ma jumaldan sind! (Äge sülelus, siis jookseb Salme ära paremale. Varblane avab keskkukse. Kägu tormab sisse ja langeb, taskurätik käes, nuuksudes sohvale).

Kägu: Ah, minu sõber! mõnu sõber! (Pisarad takistavad teda kõnelemast).

Varblane: Mis sul on? Sa nutad? Mis on juhtunud? On keegi haigestunud sinu perekonnas? Sinu naine?

Kägu: Ah, armas sõber, ärme kõneleme temast! (Ta ei suuda rahustuda ja hakkab jälle nuuksuma).

Varblane: No, rahustu ometi! Kõnele, mis sind kurvastab.

Kägu (pühib pisaraid ja rahustub aegamööda): Ma pean sulle ütleva, et minu naine möödunud kuul uue toaneitsi palgas, väga ilusa ja meeldiva tütarlapse; ta äratas minus tähelepanu ja ühe kuu kestel ei lasknud ma mööda ühtki juhtumist, temale avaldamast kui väga ta mulle meeldib; siiski tuhat katset, mis ma tegin, et temale mõista anda, et... no, sa taipad juba... ei mõjutanud teda aga sugugi. Täna otsustasin ma tõsiselt peale tungida. Minu naine läks Kadrioru jalutama, lubas paariks tunniks ära jääda, nii siis soodne moment kiireks tegutsemiseks. Ma koputasin Liisi uksele... Kas ma ütlesin juba sulle, et meie uue toaneitsi nimi Liisi on?

Varblane: Ei.

Kägu: Ta nimi on nimelt Liisi. Aga vaevalt sain ma talle ligineda, kui ta valjusti naerma hakkas. Naeris ja naeris, ta rappus otse naerust, ja enne veel, kui ma talt küsida jõudsin, mispärast ta nii lõbusas meeleolus on, ütles ta mulle: No, see on wait tore! Härra tahab lipitseda minuga, kuna armuline proua jälle väljas kolleegi noorema mehega tiivaripsu lööb!

Varblane (ehmunult): Mis?! Seda ütles ta sulle.

Kägu: (nuuksudes): Ja ja, armas sõber, seda ta ütles. Ja — oh, sa helde taevas! mis ta veel juure lisas sellele: Keegi armulise härra sõpradest on proua armukene!

Varblane (endamisi): Kurat võtaks, nüüd tuleb kõik avalikuks!

Kägu: Kes see mees on? Ütelge mulle, kuidas on ta nimi ja ma tahan ta va-gaseks teha! nõudsin ma ägedalt. Aga plika naeris ainult ja ütles: „Härra peab ta ise üles otsima oma lähemast ümbrusest, aga härra on — nagu üldse kõik abielumehed — pime; otsige, armuline härra, otsige, rohkem ei ttle ma midagi“.

Varblane (poolvaljusti): Tubli tüdruk!

Kägu: Mis sa ütlesid?

Varblane: Ei midagi! Ja see on siis kõik, mis sa tead? Ja sellest ärritusid siis nii äärmiselt?

Kägu: Sinu arvates ei ole seda siis veel küllalt ärrituseks?

Varblane: Aga, armas sõber, kahest väitest on tõelikult vaid üks: kas fakt või luule.

Kägu: Seda pooldan mina ka, ja et sa minu parim ja avameelsem sõber oled, siis tahtsin sinul nõu küsida.

Varblane: See on sinust väga mõistlik; mina sinu asemel ei ärrituks niisuguse tühja asja pärast mitte sugugi; väga võimalik, et see on waid teenijate loba. Nii siis, armas sõber, kui sa mu nõu jälgida tahad, siis on sul — olenemata sellest, on see nüüd fakt või luule — ainult ühte teha: ära pane oma naist sugugi tähele; tee nii, nagu poleks teda sugugi olemas; kas ta sind petab või sulle truu on, ei puutu sugugi asjasse. Ela pööraselt ja elumeelikult, pea omal armukesti, ole mitu ööd järgimööda kodust ära, laku ja prassi niipalju kui võimalik. On sinu naine sind petnud, siis tasud talle ausalt käfte; tahab ta sind petta, siis oled sa temast ette jõudnud, ja kui ta sind ei peta, kes võib sulle sellepärast etteheidet teha, et sa sellasi elu elad, mida niisugune rahamees, nagu sina oled, endale alati vabalt lubada võib? Sa palusid minult nõu, ma andsin sulle; mina pean teda heaks. sina võta teda sellena, mis ta väärrib; nüüd mine jälle koju, sest ma ootan omi kolleegi ja sa segaksid meid.

Kägu: Tänan, armas sõber, tänan!

Sa rahustasid mind täiesti, ma teotsen sinu nõu järele; ma pean seda heaks. Veel kord tuhat tänu ja jumalaga! (Surub südamlikult Varblase kätt ja läheb ruttu keskelt ära. Vaevalt on ta läinud, seal avaneb magadistoa uks).

S a l m e (on riietunud üleriietesse, astub peegli ette, paneb kübara pähe ja pajatab vihaselt, pannes kinni kindanõõpe): „Minu härra, teie olete alatu kelm, ja ma ei taha teid enam iialgi näha! Teie annate mu mehele kurja nõu, meelitate teda seiklusile ja tahate temast teha joodiku ja elumehe! Ma võin teile aga julgelt tõendada, et teile see kelmus mitte ei õnnestu. Täna õhtust päevast peale muutun ma kõige vouruslikumaks abielunaiseks; minu mees peab nägema, et ta minu õrnusele kindel võib olla, ja kõik, mis temale minust kõneldi, ainult alatu vale on, sest ma armastan teda, kas kuulsite, ma armastan teda, ja ei luba, et keegi teine tema armastust, mis ainuüksinda minule kuulub, minuga jagaks... Jumalaga! (Sööstub keskelt välja ja viskab ukse paukutes kinni).

Varblane (jääb hetkeks kohmetult seisma ja ütleb siis lõpuks): Ma lähen Kägude juure ja katsun nende toaneitsiga tiivaripsu liüta...

(Eesriie.)

Anton Rubinstein käsutati kord tsaari juurde kontserdile. Oma ettekande kestel märkas ta, et tsaar tema mängu sugugi ei kuulnud ja oma kammerhännadega valjusti kõneles. Ta katkestas kohe mängimise ja vaatas ootaval pilgul tsaari poole. Loomulikult taipasid kõik kohe, mispärast Rubinstein loobus mängimast. Tekkis piinlik vaikus, kuni viimaks õuemeister Rubinsteini juurde astus ja temalt küsis, mispärast ta edasi ei mängi. Rubinstein tõusis, kummardas sügavalt ja ütles väga alandlikult: „Kui kõneleb keiser, pean mina vaikima.“

Ilmameister Tunney poksimas ja...

... puhkeajal kannelt mängimas

HIS MASTERS VOICE

grammafoniplaadid, millest ka nõudlikum tarvitaja midagi leida võib

- THEODOR CHALIAPIN — bass.**
- DB 934 Farewell of Boris — „Boris Godounov“ (Moussorgsky).
Death of Boris — „Boris Godounov“ (Moussorgsky).
- DB 900 Coronation Scene Pts. I — „Boris Godounov“ (Moussorgsky).
Coronation Scene Pts. II — „Boris Godounov“ (Moussorgsky).
Sinfonia orkestri ja kooriga.
- DB 1181 Tjachka desnica groznago Sudij (Heavy is the hand of Retribution) „Boris Godounov“.
Dostig ja wyssšej vlasti (I have attained the highest prower) „Boris Godounov“ — Moussorgsky.
- DB 1182 Uf tjajelo! Daj duh perevedu. (Oh, I am suffocating!) Clock scene.
Su Bojardi, incominciane! (Come, let us vote, Boyars) „Boris Godounov“ — Moussorgsky.
- DB 1183 Jalj, net knjazja Schuiskago, hotij i kramoljnik (It is a pity Prince Shuisky is absent, though he is a rebel) „Boris Godounov“ — Moussorgsky.
- DA 891 In the town of Kasan (Verlaam's Song) „Boris Godounov“ — Moussorgsky.
Song of Prince Galitsky — „Prince Igor“ — Borodin.
- ADA SARI — sopran.**
- ER 289 Prihod wesny, op. 14 nr. 11 (S. Rachmaninoff).
Poljubila ja na petchalj swoju (S. Rachmaninoff).
- ER 288 Cudne oczy (Freimann).
Zal, Etude op. 10 nr. 3 (Fr. Chopin).
- DORIANNA MASCHA — sopran.**
- EV 16 Tam bubna zwon — mustlase laul.
Gaida, Gaida... — mustlase laul.
- D. Aristova koor.**
- EV 2 Ne osennij melki dojdichek.
Bystry kak wolny wse dni nasheschj jisni...
- EV 3 To ne weter wetki klonit.
Wniz po matuschke po Wolge.
- F. Kreisler and State Opera orchestra.**
- DB 990 Violin Concerto in D major, Op. 61 (Beethoven).
- DB 990 First Movement — Allegro mo no troppo Pts. I and II.
- DB 991 First Movement — Allegro mo no troppo Pts. III and IV.
- DB 992 First Movement — Allegro mo no troppo Pts. V and VI (Kreisler Cadenza played).
- DB 993 Second Movement — Larghetto. Pts. I and II.
- DB 994 Second Movement — Larghetto. Pts. III.
Third Movement — Rondo allegro. Pts. I and II.
- DB 995 Third Movement — Rondo allegro. Pts. III.
Partita in G minor — Adagio (Bach).
- Philadelphia Symphony orchestra, concluded by L. Stokowsky.**
- D 1214 Casse-Noisette (Nutmacker) Suite — Tschaikowsky.
1) Overture Miniature.
2) Marche.
- Casse-Noisette.
1) Danse de la fee dragee.
2) Trepak.
- D 1215 Casse-Noisette. Suite. Tschaikowsky. Danse Arabe.
Casse-Noisette. Suite. Tschaikowsky.
1) Danse Chinois.
2) Danse des Mirlitons.
- D 1216 Casse-Noisette. Suite. Tschaikowsky.
Valse des Fleurs, 1st Record.
- D 1216 Casse-Noisette. Suite. Tschaikowsky.
Valse des Fleurs, 2nd Record.
- Tantsud.**
- Nat. Shilkret and his orchestra.**
- B 5554 Jeannine (J dram of delay time) Waltz.
Out of the Dawn — Foxtrot (lauluga).

Paul Whiteman and his orchestra.

- X 2950 March slave — Foxtrot (Tschalkowsky, arr. Ferdi Grote).
Meditation from „Thais“ — Foxtrot (Massenet, arr. Grote).

Jack Harris und sein Orchester.

- X 2938 Olga, Tochter der Wolga — Foxtrot (lauluga).
Mein Herz ist ein Jazzband — Foxtrot (lauluga).

Georg Olsen and his music.

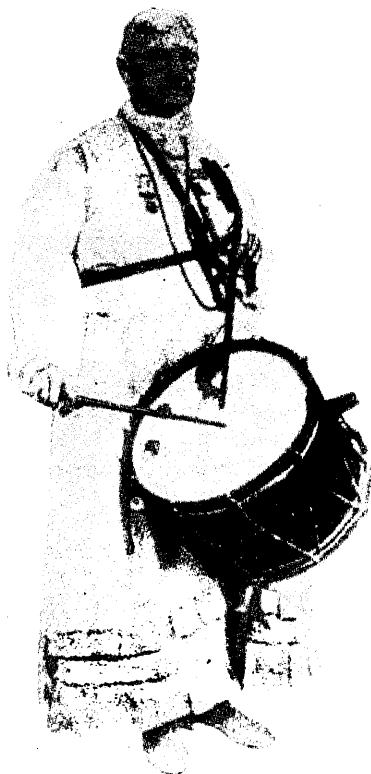
- L 5566 Sonny Boy — Foxtrot (lauluga) (Thema song of the Film „The Singing Fool“).
Forgetting you — Foxtrot (lauluga).

Marek Weber und sein Orchester.

- EG 1088 Noche en la Volga — Tango.
Sündig und süß — Tango (Rosen aus Schiras“ — Stafford).

Talupoja orkester.

- EO 48 Labajala valss (R. Kull).
Kaera-Jaan.

Anna Clui — naistrummilööja Ameerika vabadussõjas 1861. a.

Keegi härra ütleb „Valges saalis“ oma tantsitarile: „Preili, teil on rinnal kolm imeilusat roosi: valge, punane ja kollane. Kas võite mulle ütelda nende tähenduse?“ „Ja, kollane on armukadedus, punane on armastuse sümbol, ja valge — valge — hrr — ma teadsin seda —“

Härra aitab: „Valge roos on süütus.“ „Ah, ja! — Ja, ja, minu härra, ei suuda ju kõike meeles pidada!“...

RAADIO ON KÕIKVÕIMAS

Ma olen tuttav kõigi Euroopa suuruste häältega. Tunnen rahulist monotoonset (Chamberlaini, kõlavat Stresemanni, temperamentset Briandi ja kõigi teiste silmapaistvate meeste hääli. Nad on kõik kõnelenud mulle, kõnelenud mu enda toas valjuhääldaja suu kaudu. Olen kaasa pühitse nud kõikide rahvaste pidupäevad. Fashistide Rooma marssimise juubeli, 11. augusti Berliinis, 14. juuli Pariisis, kuninga sünnipäeva Londonis jne. Olen rõõmustanud koos kõigi rahvastega alates Balkanist

ja lõpetades Skandinaaviaga. Elagu, Hoch, Hurra, Ura, Eviva, Vive, Zivio on karjunud juba minu valjuhääldaja. Kuid mitte ainult rõõmu-, vaid ka leinapäevi olen elanud kaasa: „Riigipresident Ebert on surnud,“ kõneles üks sakslane valjuhääldajast. „Georg Brandes er dod,“ pajatas taanlane. Ja kõnelejate häälest peegeldus mõlemi rahva lein.

Juba viie aasta jooksul jookseb sel moel mu kõrva äärest mööda Euroopa aeglugu. Valitakse parlamente, valitsused tulevad

ja lähevad, rahvasteliidu suurpäevad — kõik tulevad laine kaudu mu kõrvani. Ka suurus olen kuulnud langema. Ühel päeval kõlas valjuhääldajast Moskva masside hurrahüüe, siis väljahüüdja kartlik hää: „Nüüd kõneleb punaväe sõjakomissar selt-simees Trotski.“ Kui Trotski algas, värises valjuhääldaja. „Toetage ilmarevolutsiooni,“ karjus ta üle Kremli platsi. Võis peaaegu kuulda, kuidas tuhanded inimesed ta ees seisid sirgelt... Möödus mõni aeg, ja sama väljahüüdja dikteeris: „Päeva-uudiseid. Endine selt-simees sõjakomissar Trotski saadetakse Siberisse.“ Ja siis kuulsin langevat teist suurust: „Dempsey fell,

urray for Tenney,“ karjus ühel ööl New-York. Nii on käinud kogu maailm minu toas. Teised tulised sõnad paljude suust lausused: „Mustasärgilised! Teie õlgadel lamab Rooma tulevik!“ ütles Roomas Mussolini. „Kõigi maade proletaarlased ühinege!“ tuli vastus Moskvast. „Vilno on minu,“ hüüdis Pilsudski lainel 1111. „Vilno on osa meist,“ ütles Voldemaras samal ajal lainel 2000. „Mitte ialgi enam sõda,“ ütles üks hää eestrist sinna vahele. Rahvad, parteid, arvamised — kõik on kisklenud omavahel minu valjuhääldajas. Ma olen neid lahutanud — katkestades ühenduse. Raadio on kõikvõimas.

Endise Saksa keiser Vilhelm II öest, printsess Viktooriast — praeguse nimega proua Subkov — jutustatakse järgmist anekdooti:

Printsess Viktoria viibis kord ühel kontserdil, kus ta esimest korda saksafoonide mängu pealt kuulas. Viimast humoristlik pala mängisid ainult neli saksafoni, milles kummalised mänguriistad igasuguseid surutuid ja põrisevaid toone kuuldavale tõid. Publiku tormiliste kiiduavalduste lõppedes, kutsus printsess Viktoria dirigendi oma juurde ja küsis uudishimulikult: „Palun, ütlege mulle, härra muusikadirektor, need kummalised, põrisevad ja surutud toonid, mis muusikud viimases tükis kuuldavale tõid, teevad nad seda suuga?“

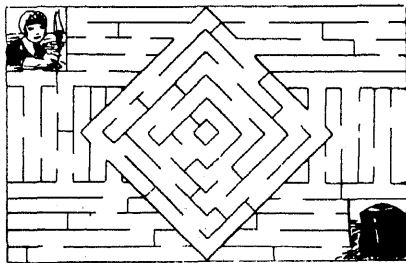
Dirigent Max Reger, kes suur naljahammas ja pilkaja, vastas: „Ma usun, kõrgus!“ — Printsess punastas ...

*

Florenzi ooperis mängiti ooperit „Moses“. Tuntud „palvenumbrit“ mängis geniaalne viiuldaja Paganini ainult ühel g-keelel ja äratas igal õhtul oma meisterliku mänguga suure kiitusetorni. Ühel õhtul oli ta hiljenenud ja oleks vaevalt õigeks ajaks teatri jõudnud, kui ta mitte teel olles kutsari poleks palganud, kes ta sinna sõidu-

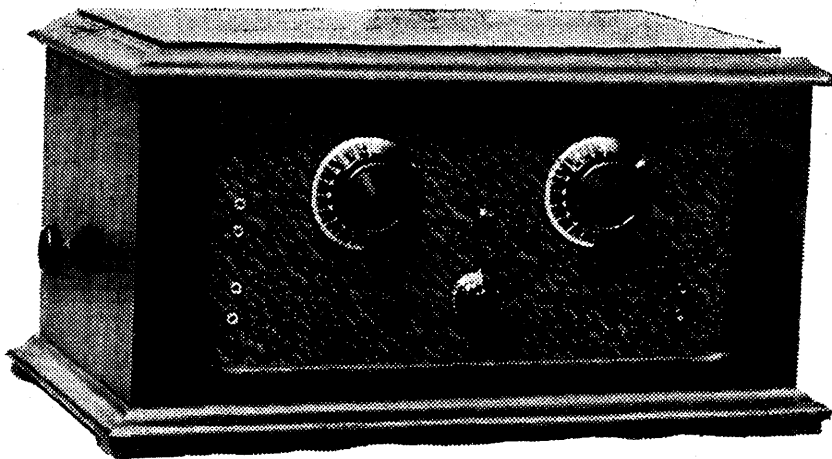
tas. Sihtkohale jõudes, küsis ta kutsarilt, mis tal maksta on. Tragi hobusejuht nõudis 10 liiri. „Kümme liiri? See on liig palju selle lühikese sõidu eest!“ hüüdis Paganini. „Kuidas nii palju?“ vastas kutsar, „täpselt samapalju nõuate teie tasu õhtul ühe platsi eest — ja te mängite ainult ühel keelel!“ Kunstnik naeratas, „Sõitke mind järgmisel korral ühel rattal, armas mees, siis saate minult ka kümme liiri!“

Ülesanne.

Tollel sportlannal on ülesandeks ujuda mitmete kaanalide kaudu randa, ilma et tal luba oleks pöörduda teelt kordagi tagasi. Kuidas pääseb ta takistuseta sihtkohale?

R. W.

MEIE RAADIOAPARAADID

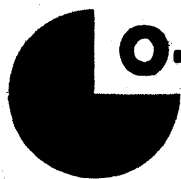
4-l. Univ. nõitrodüün	Kr. 130.—
4-l. Stand.	” ” 210.—
5-l. ” ”	” ” 350.—
5-l. ” ” vaheld.v.”	450.—
5-l. Estophon	” 500.—

on Eestis ainukesed, mis nii hästi kodu- kui väljamaa NÄITUSTEL ainuüksinda

1-si auhinde

saanud. Enne kui ostate raadioaparaadi, kuulake ja võrrelge meie aparate teistega

Seda teete oma huvides

O-ü. Esto-Muusika

Tallinn

Viru 2

**Maailma kuulsam inglise
grammofoni vabrik**

His Masters Voice

on oma kõrgeväärtuslike aparaatide hindu suure
produktiooni tõttu 1. maist s. a. alandanud nagu
järgneb:

	Enne	Nüüd
Kohver-grammofon, must	140.—	125.—
„ värviline	170.—	140.—
„ nahaga	200.—	180.—
Lauaaparaat, tammest Nr. 103	150.—	130.—
„ mahagoonist	170.—	150.—
„ tammest Nr. 109	210.—	180.—
„ mahagoonist	230.—	200.—
„ tammest Nr. 127		225.—
„ mahagoonist		245.—
Kapp-grammofon, tammest Nr. 157	420.—	390.—
„ mahagoonist	480.—	440.—

Need hinnad on maksvad 1. maist s. a. ja on sundus-
likud kõikidele His Master's Voice müügikohtadele

Uute hindade

jõusse astumisega ei tarvitse kellegil enam muud
grammofoni osta, kuna kättesaadava hinnaga omale
kõige parema võib muretseda

O-ü. Esto-Muusika

Tallinn

Viru 2

